

Sebestyén Péter

A papírrepülő meséi 1.

(Részletek)

szemünk megvakult fotópapír de láttalak ahogy
beszíjaztad magad a körhintába
„amit elképzelnünk, az mindig másképp történik“
fölköttem egyre több rozsdás csillag
ezekilincszáznyolcvannégy
újratanulunk mindent –
(ez nem kávéház ez nem Párizs)
mániákus minden megfogalmazás
elveszett minden ami elveszithető –
mikor beretválkozom elképedve konstátálom:
mintha kifelé mörögnek a tükörből – –
március van tizenhetedik
dudorások teszek-veszek nem piállok
így találtál
mintegy véletlenül – kigondolhatatlan
éjszaka —
két oktávval a csend fölött

a papírrepülő meséi 2.

arcodon
kiszáradtak a tengerek
(tegnap holdfogyatkozás)
sírni nem tudok – felfoghatatlan
két perrcel éjjél után
amputált emlékezetben itt vagy
valahol tudom
sokan vízen járnak álmukban – –
sokszoros bennük a szerelem
itt vagy valahol eső selymében
megfejtethetlen szomorúság

a papírrepülő meséi 3.

befelé vérzik
a nevetés –
túlélni valahogy az első támadást
– ég ég minden gyertya ég Pazar
lakoma a hold alatt a kertben
biztosan elégedett leszel – –
megkísértés középső állapota
– lejárt a lemez a gyertya
csonkig – –
ágyérod fényceppjei a méhedbe vezetnek
nyögsz és nyögsz kiserked
a vállból belémharapott gyönyörűséged –

a papírrepülő meséi 4.

hamletkirályfi
volt az álom – – négykézláb
kergetett a ráérő idő
nincsen tükör már megint
belehajítottad mozdulatlanságunkat
visszabámul az ötletes szerkezet:
a visszhang csapdája öt centire
a koponyacsont alatt
– a felismerések pánikszerű mivolta
a magzatvízben sincs nyugalom
indulok a próbafutásban
persze
nyerni fogok aztán visszaalszom
már megint már megint